

tes ved den almindelige Indkomstskat; og samtlige tilbageblivende consumtionsafgiftspligtige Gjenstande i Hovedstaden vilde, saaledes som Bilag Lit. C nærmere udføjer, komme til at afgive en Indtægt af circa 283,000 Rbd.

Af de foreslaaede Afgiftstillæg frembyde vistnok de paa Fjertra, mod hvis Indsmugling Kjøbenhavns Localiteter tillade at stille en tilstrækkelig Modvægt, paa Halm og Hø, samt Havre mindst Betænkelse. For Smør udgjør Forhøielsen 3 Mk. pr. Fjerding, altsaa kun $\frac{7}{8}$ p. pr. Rbd., hvilket Tillæg til den i Forveien ikke høie Beskatning ikke synes utilraadeligt, naar det erindres, at til samme Tid Brød, Meel, Gryn, Ol, Kartofler, Fedt og Fisk blive frie for al indirecte Beskatning. Denne samme Betragtning stilles ogsaa imod den Betænkelse, som der ellers kunde have ved at forhøie Beskatningen af Artiklen Kjøb, med hvad dertil horer, i Forholdet fra 9 p. til 12 p. pr. Lpd.

Af ikke finansielle Grunde er det derhos anseet hensigtsmæssigt at simplificere Tarifpositionerne for Brænde, Kron-, Daa- og Raa-vildt, samt Gæs.

Spørgsmaalet bliver dernæst, hvilken Indfyldelse nærværende Sags Ordning i det øvrige Rige bør tillægges med Hensyn til Bornholm og Læsø, der hidtil have staaet i et undtaget Forhold (sfr. den foreløbige Lov af 15de Septbr. sidstl. s 4).

Bornholm er fra gammel Tid i Besiddelse af Frihed til uden særlig Tilladelse og uden Productionsafgift at brænde Brændevin, ubetinget, hvad Kjøbstæderne angaaer, og paa Landet til eget Brug. Det forrige General-Toldkammer- og Commerce-Collegium paabegyndte i 1845 at indhente de fornødne statistiske Oplysninger om Brændevinsbrændingen sammesteds, Brænderiernes Antal, Brændevinsforbruget m. m. Brænderiernes daværende Antal blev anslaaet til 253 i Kjøbstæderne og 915 paa Landet, foruden et Dampbrænderi ogsaa paa Landet, Mæskelærummet tilfammen til 1194 Tdr., hvormed antoges produceret aarlig 1,139,581 Potter. Consumet ansloges til $46\frac{1}{8}$ Pot pr. Individ, hvorimod Forbruget i det øvrige Land ikke kan sættes høiere end til 14 Potter 80 indenlandsk

Brændevin aarlig. Ifølge senere Oplysninger skal Brændevinsforbruget paa Bornholm, som en Følge af de høie Kornpriser i 1847 og 1848, rigtignok være sunket til $29\frac{1}{2}$ Pot 80 Brændevin pr. Individ. Men om dette sidste Opgivende end maatte være og fremdeles vedblive at være det rigtige, saa er det dog af alle Sagkyndige indrømmet, at Brændevinsforbruget paa denne Ø er uforholdsmæssigt større end andetsteds, at dette udøver en skadelig Indflydelse paa Beboernes Moralitet, at Brændevinsproductionen derhos er slet og spilder meget Materiale, samt at en Brændevinsproductionsafgift maa ansees som det bedste Middel mod disse Ulemper, og derfor i og for sig er ligesaa ønskelig, som, naar hensees til samme Afgifts Indførelse i Slesvig, billig og nødvendig.

Herfor have ogsaa alle forskellige Autoriteter, som baade under den ældre og under den nyere Regjeringsforfatning have yttret sig, udtalt sig; selv i Bornholms Amtsråd have ikkun nogle Medlemmer udtalt sig principaliter for at beholde Afgiftsfriheden.

Ifølge hvad der af det danske Cancellie i sin Tid er bemærket, kan Bornholmernes Frihed til at brænde Brændevin ikke heller betragtes som noget egentligt Privilegium, hvilket fremgaaer saavel af Bornholms saakaldte Privilegier af 29de Decbr. 1658 og 3die Mai 1659, som navnlig af Forklaringen paa bemeldte Privilegier af 21de Septbr. 1770, hvori de dem fremfor andre Undersaatter forundte Friheder og Benaadninger angives, men blandt hvilke Frihed til Brændevinsbrændingen ikke er nævnt. Denne Anskuelse er allerede udtalt af Rentekammeret i en Skrivelse af 30te Juli 1814 til Cancelliet, hvori bemeldte Kammer ytrer, at Samme ikke kan antage, at Brændevinsbrændingen paa Bornholm kan henføres under de Landet forundte særdeles Privilegier, ligesom det og deri bemærkes, at det siden under et beleiligere Tidspunct kunde komme under Opreielse, om og hvorvidt passende Indskrænkning i Brændevinsbrændingen paa Bornholm kunde være nyttig og tilraadelig. Som Beviis paa, at denne Brændingsfrihed ikke kan ansees som noget egentligt Privilegium, er derhos anført, hvorledes den i enkelte Be-